

ПРОТОКОЛ

№ 1170

гр. Сливен, 18.10.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря РОСИЦА ПЛ. ДЗОБЕЛОВА
Сложи за разглеждане докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело № 20222230103608 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 11:22 часа се явиха:

По молба на сезирания съда директор на дирекция „Социално подпомагане” - Твърдица и на основание чл.135а ал.1 от ГПК, заседанието се провежда онлайн. От едната страна на връзката е именно директора на ДСП - Твърдица, като представител по закон на молителя- Д. Г.а.

Присъства и Ж. С., който освен директор на ДПЛУИ- гр.Твърдица е и настойник на лицето Ж. Г. С., на което се иска да бъде предоставена социална услуга за резидентна грижа.

Съдът счита, че не са налице процесуални пречки и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ход на делото.

Молбата, по която е образувано делото, е с правно основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги (ЗСУ), който е основание за настаняване в социална услуга за резидентна грижа на пълнолетни лица, поставени под пълно запрещение, какъвто е М. К. С. - настаняване в специализирана институция - в случая в Дом за пълнолетни лица с психични разстройства (ДПЛПР)- гр. Твърдица, обл. Сливен. Компетентен да я разгледа, по правилата на родовата и местната подсъдност, е Сливенски районен съд.

Съдът ПРЕДОСТАВИ възможност на страната, по чиято инициатива е образувано производството, да изрази становище.

Д. Г.А: Поддържам молбата. Няма промяна в обстоятелствата. Моля да се приемат представените с нея писмени доказателства. Нямам искания за други доказателства.

Категоричното становище на председателя на съдебния състав е, че нито трябва, нито пък е възможно да се провежда изслушване, както и че не трябва, нито пък е възможно да се иска да се представи писмено изявление на лицето за желанието му или не, да бъде настанено в специализирана институция или социална услуга, респ. настаняването да бъде продължено. Така е, защото видно от молбата на дирекция „Социално подпомагане”, както и от представените с нея писмени материали, лицето е със здравословно състояние, дало основание на съда да го постави под пълно запрещение. Така, в мотивите си **Великотърновски окръжен съд, в решение от № 216/ 11.12.1998 г. по гр.д.№ 522/1998г.** е съобразил и взел предвид, че М. е с **„ тежка психична болест- шизофрения- параноидна форма“; с** промяна на поведението, халюцинаторно-параноидна симптоматика. В това състояние мъжа не е в състояние сам да се грижи за делата си и да защитава интересите си”. Така също, съгл. чл. 5 ал. 1 от ЗЛС, пълнолетните, които поради слабоумие или душевна болест не могат да се грижат за своите работи, се поставят под пълно запрещение и стават недееспособни. А е категорично ясно, че дееспособността е възможността едно физическо лице да упражнява правата си и да поема задължения, т.е. на практика да реализира правоспособността си, която придобива с факта на раждането си. Ето защо, председателя на съдебния състав не може да разбере, съотв. и да приеме, заложеното в закона- **ЗСУ**, непреодолимо противоречие със ЗЛС- след като съд вече е поставил едно лице под пълно запрещение и с това му е отнел дееспособността, след това да му се дава право да изразява воля и то пред съд. Та нали именно това е преценил окръжния съд- че волята на лицето е засегната, опорочена и по тази причина не може да формира такава! Мислимо и логично е лицето да бъде изслушвано пред окръжния съд, в производството за поставянето му под пълно запрещение- защото тогава за първи път съд може да добие лични впечатления от лицето. След като веднъж обаче това е сторено и след като при това е възприето, че лицето не може да ръководи постъпките си и да се грижи за себе си, кому е нужно и как е възможно въобще да се получи, това лице да изрази волята си- желанието си, пред съда. Това е юридически, а практиката показва- и житейски, абсурд. Така също, според председателя на съдебния състав е пределно ясно, че тези лица не са и грамотни- та те не могат да формират воля, камо ли да знаят да четат и пишат. Това с основание поражда въпроса как лицето писмено ще изрази желанието си !??

Всъщност, може да се коментира и следното: в това производство съда е поставен, така да се каже, пред свършен факт, в смисъл, че поставянето под пълно запрещение на лицето не му оставя никаква друга възможност, освен да удовлетвори молбата на дирекция „Социално подпомагане”- защото, ако постъпи по обратния начин, възникват въпросите: какво ще се случи с това лице; къде и с кого ще живее то? !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!И как настойника му, който е майката, ще изпълнява задълженията си по чл. 163 ал. 1 и чл. 164 ал. 3 от СК?

Все в този ред на мисли е ненужно да се ангажира и вещо лице. Това само би

натоварило бюджета на съда с възнаграждението му.

Впрочем, за всички тези факти, вкл. и последния, председателя на съдебния състав е придобил лични впечатления по вече приключили подобни производство, по които е бил докладчик.

Ж. С.: Поддържам искането на директора на дирекция „Социално подпомагане” - гр. Твърдица за настаняване на лицето в дома, за срок от три години. Когато М. беше по-млад, редовно напускаше институцията. Отиваше си в къщи, от там ни се обаждаха за това, след което се връщаше. От години обаче не е напускал институцията, стои си тука.

След като изслуша становището на процесуалния представител на молителя, както и становището на упълномощения с правата на настойник на поставения под пълно запрещение, съда трябва да предприеме процесуални действия по събиране на доказателствата. Според съда, като писмени такива следва да се приемат представените от дирекцията- с молбата ѝ, по която е образувано настоящото дело документи, тъй като те са относими към предмета на делото и необходими за правилното му изясняване.

Ето защо, Сливенски районен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА, ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени по делото доказателства представените с молбата, по която е образувано делото, документи- заявление № СУ/Д-СН-ТВ/14/03.06.2022 г. за ползване на социални услуги, делегирани от държавата дейности; заповед № СУ/Д-СН/14-1/ от 29.07.2022 г. на Директора на СП-Твърдица; Предварителна оценка на потребностите по чл.73, ал. 1от ППЗСУ; доклад за оценка на постигнатите резултати, включени в индивидуалния план на лицето, съдържащ становище относно възможността за полагане на грижи в семейна среда; становище от Ж. С.-настойник от 01.06.2022 г.; заповед за настойнически съвет № 39/03.02.2017 г.; справка по чл.95. ал.3 т.3 от ЗСУ.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, а и защото доказателствени или други искания не се правят,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА съдебното дирене и

ДАВА ХОД на делото ПО СЪЩЕСТВО

Д. Г.А: Моля да уважите молбата на дирекция „Социално подпомагане” и да постановите решение, по силата на което лицето Петър Димитров Илиев да бъде настанено в специализираната институция Дом за пълнолетни лица с психични разстройства (ДПЛПР)-гр. Твърдица, обл. Сливен, за срок от три години.

Ж. С.: Моля да уважите молбата на дирекция „Социално подпомагане”.

Съдът СЪОБЩИ на страните, че ще се произнесе с решение, което ще бъде ОБЯВЕНО на 24.11.2022 г.

Съдът указва, че постановените днес актове не подлежат на обжалване.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 11:32 часа.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

Секретар: _____